

प्रमीतइवमृतइव दिव्यंतेजोहार्दाकाशाख्यमीश्वरं ॥ २३ ॥ पुत्रं प्रशस्येति संबंधः ॥ २४ ॥ चित्रांगदाचित्रवाहनदुहितार्जुनस्यद्वितीयास्त्री ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

सगाढवेदनोधीमानालंब्यधनुरुत्तमं ॥ दिव्यंतेजःसमाविश्यप्रमीतइवसोभवत् ॥ २३ ॥ ससंज्ञामुपलभ्याथप्रशस्यपुरुषर्षभः ॥ पुत्रं शक्रात्मजोवाक्यमिदमा
हमहाद्युतिः ॥ २४ ॥ साधुसाधुमहाबाहोवत्सचित्रांगदात्मज ॥ सदृशंकर्मतेदृष्ट्वाप्रीतिमानस्मिपुत्रक ॥ २५ ॥ विमुंचाम्येषतेवाणान्पुत्रयुद्धेस्थिरोभव ॥ इत्येव
मुक्त्वा नाराचैरभ्यवर्षदमित्रहा ॥ २६ ॥ तान्सगांडीवनिर्मुक्तान्वज्राशनिसमप्रभान् ॥ नाराचानच्छिनद्राजाभलैः सर्वास्त्रिधाद्विधा ॥ २७ ॥ तस्यपार्थः शरैर्दिव्यै
र्ध्वजं हेमपरिष्कृतं ॥ सुवर्णतालप्रतिमं क्षुरेणापाहरद्रथात् ॥ २८ ॥ हयांश्चास्यमहाकायान्महावेगानरिंदम ॥ चकारराजन्निर्जीवान्प्रहसन्निवपांडवः ॥ २९ ॥
सरथादवतीर्याथराजापरमकोपनः ॥ पदातिः पितरं क्रुद्धो योधयामास पांडवं ॥ ३० ॥ संप्रीयमाणः पार्थानामृषभः पुत्रविक्रमात् ॥ नात्यर्थपीडयामास पुत्रं व
ज्रधरात्मजः ॥ ३१ ॥ समन्यमानो विमुखं पितरं बभ्रुवाहनः ॥ शरैराशीविषाकारैः पुनरेवार्दयद्वली ॥ ३२ ॥ ततः सवाल्यत्पितरं विव्याध हृदि पत्रिणा ॥ निशि
तेन सुपुंखेन बलवद्बभ्रुवाहनः ॥ ३३ ॥ विवेश पांडवं राजन्मर्मभित्वा तिदुःखकृत् ॥ स तेनातिभृशं विद्धः पुत्रेण कुरुनंदनः ॥ ३४ ॥ महीं जगाम मोहार्त्तस्ततो राज
न्धनं जयः ॥ तस्मिन्निपतिते वीरे कौरवाणां धुरंधरे ॥ ३५ ॥ सोपिमोहं जगामाथ ततश्चित्रांगदासुतः ॥ व्यायम्य संयुगे राजा दृष्ट्वा च पितरं हतं ॥ ३६ ॥ पूर्वमेव स बा
णौ घैर्गाढविद्धोर्जुनेन ह ॥ पपात सोपि धरणीमालिङ्ग्यरणमूर्द्धनि ॥ ३७ ॥ भर्तारं निहतं दृष्ट्वा पुत्रं च पतितं भुवि ॥ चित्रांगदापरित्रस्ताप्रविवेश रणाजिरे ॥ ३८ ॥
शोकसंतप्तहृदयारुदती वेपती भृशं ॥ मणिपूरपतेर्माता ददर्श निहतं पतिं ॥ ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि अर्जुनबभ्रुवाहन
युद्धे ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ वैशंपायन उवाच ततो बहुतरं भीरुर्विलप्य कमलेक्षणा ॥ मुमोह दुःखसंतप्तापपातचमहीतले
॥ १ ॥ प्रतिलभ्य च सा संज्ञां देवी दिव्यवपुर्धरा ॥ उलूपीं पन्नगसुतां दृष्ट्वेदं वाक्यमब्रवीत् ॥ २ ॥ उलूपि पश्य भर्तारं शयानं निहतं रणे ॥ त्वत्कृते मम पुत्रेण बाणेन स
मितिं जयं ॥ ३ ॥ ननु त्वमार्यधर्मज्ञाननुचासि पतिव्रता ॥ यत्त्वत्कृतेऽयं पतितः पतिस्ते निहतो रणे ॥ ४ ॥ किंतु सर्वापराधोयं यदि ते यधनं जयः ॥ क्षमस्व याच्यमाना
वैजीवयस्व धनं जयं ॥ ५ ॥ ननु त्वमार्यधर्मज्ञात्रैलोक्यविदिता शुभे ॥ यद्वा तयित्वा पुत्रेण भर्तारं नानुशोचसि ॥ ६ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ पतिर्अर्जुनं ॥ ३९ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥